

dagi suremat posti : taaskus ei ole ? Se tühhi oösi ei paane mind kohkuma ! Wandugo neimad sadatorda mulle üksust : ma sadan nende wanded tuulde. Saatke tühjad murred tuulde, armas lelles poeg, nemab ei wõi mulle middagi sehhä. Nostuge tappa, leiba wõtma. Teile õnnels püüdsin täna laks nored meikad, mis teile wiistist maitsewad. Õrge nimetage Ermelinale sest sõña, mispärrast seie tulsite ; naistetahwas teeb parmust wärblase. Omme lähhen teiega seitssis kuhinga fotta. "

Irmabbe töötas ello ja warra röemoga sobra luuastuseks anda ; Reinowadber täñas lahke lubbamise eest, ütteldes : " Kui nad mulle mahti annawad wabbandada, siis pettan libbeda selega kuhinga ja teised issandid. "

Tappa astudes leidsid nemad magguna roa jubba laual. Nored meikad maitsesid iggaühhele mella mõda. Söma laual üles Reinowadber märale : " Wadake minn wiialaid poegi ! Rossel ja piisofe Rein sawad inõlemad üksord meie suguvõssale auks. Weiske selmid alkawad jubba isse toitu püüdma ja tevod mulle iggapääw röemo ; üks napstab kana poolese, teine tuifese ja pardi poea. — Meesus lusides öppetan neid, kuida sütide, leerte ja lingude eest nahka peatwad eidma ; mõne näddala pärast wõin neid üksi sagile läksitada. Mängides sasiwad kohhe teine teise föriisi finni, ja on nõnda öppinud, et kohhe kuned turja peale ja anibad lõr-

risse alkawad, sellepärrast ükski loom nende kūusis kaua ei sippelda. "

Irmabbe kostis : " Niisugused lapsed tewad wañemale röemu ja meie suguvõssale auo. " Reinowadber pallus juttu lõppetada ja puhtama eita. Perrenaine olli võhku põrrandale pannud, kuhu peale sõik ühheskoos puhtama eitsid. Reinowadberi issanda pülsid sõelusid püüli, ei tulnud õ otsal üni temä silma. Enne koitu tõusis ta assemelt ja üles filmi laffudes naisele : Olge murreta, fallis ing ! ma lähhen sellepoega kuhinga fotta mõnda tühja asja selletama. Pange illusast majja ja lapsi tähhele. Peaks seddagi minn järrele küssima, sellele andke lahfelt lühhidelt wabtust, pitlemat lori ehk förwa sossimist ei ole kuskil tarvis. Piddage wärrawad ja utsed lussus ; tühjad murred saatte tuulde !

Ermelina wästas : " Armas meed ! mis teid kuhinga fotta sunnib miinema ? Wai kas unnusta site wimast luggu, fus waewaga wöllast peasite ? "

" Tühhi tuul ! " naeratas Reinowadber. " Kanunepid on alles külwanata, kust mulle wölla ohheksito tehhaesse. Ma ilmas juhtub mõnda : üks lautab suüäie ammaste wchhelt, teine leiab odetud kassust foggemata kahju ! Tühja asja tollitusel pean kuhinga ette miinema ; waenlaste uks ei tohhi miinusse puituda. Nende rumalad nõuupidamised lähwad tühja. Jumalaga, armole ! " — Sedda ütteldes actus tamäraga utsest wälja.